

- 1) at anmeldte for vedkommende Politimester eller Sognefoged eller for en examineret Dyrlæge, naar nogen af de ovenfor under A. nævnte Sygdomme maatte forekomme i hans Besætning, eller naar nogen af de under B. nævnte Sygdomme maatte brede sig i Besætningen;
- 2) ikke at lade Dyr, der ere angrebne af disse Sygdomme, føre paa Markeder, til Dyrestuer, paa fremmede Græsgange eller i fremmede Stalde.

Finder Politimesteren det nødvendigt for at forhindre Smittens videre Udbredelse, kan han lade Sygdommen og Forholdene paa Stedet undersøge af en Dyrlæge og efter dennes Indstilling give Forskrifter angaaende Afsondrings- og Desinfektionsforanstaltninger samt angaaende Benyttelse af Kjød, Mælk eller andre Produkter af de syge Dyr m. v. Undtagelsesvis kan Politimesteren derhos, hvor Forholdenes særlige Bestaffenhed maatte anbefale det, nedlægge Forbud imod, at noget til Besætningen hørende Dyr, om det end ikke selv er angrebet af Sygdommen, føres bort eller kommer paa Andenmands Grund eller alfar Bei; dog skal saavidt muligt det veterinaire Sundhedsraads Betænkning indhentes, forinden saadant Forbud udstedes.

Med Hensyn til Tuberkeltæring fastsættes endvidere Følgende:

- a. Dyr, der i kjendelig Grad lide af Tuberkeltæring, maa ikkun afhændes til Slagtning, og maa Kjødet derhos ikke sælges eller bruges til Mennekesføde, medmindre det slagtede Dyr med dets Indvolde forinden er blevet undersøgt af en Dyrlæge, og det ved dennes Attest godtgøres, at Kjødet kan gives saadan Anvendelse. Mælken af Køer, der lide af Yvertuberkulose, maa ikke sælges; ei heller maa den anvendes til Smør- eller Ostefabrikation og maa kun bruges til Mennekes- eller Kreaturføde i kogt Tilstand.
- b. Saafremt et til Udførsel til Udlandet bestemt Dyr ved det paa Afgangstedet stedfindende veterinære Eftersyn fordres tilbageholdt som mistænkt for at være angrebet af Tuberkeltæring, bliver det, naar Saadant af Eierens forlanges, ved det Offentliges Foranstaltning at nedslaa og obducere under Sagttagelse af den i saa Henseende i foranstaaende § 8 forefrevne Fremgangsmaade. Udviser Obduktionen, at Dyret ikke led af den nævnte Sygdom, bliver det at erstatte Eierens med det fulde Beløb, hvortil det ved den forud for Nedslagningen stedsfundne Taxation var ansat, hvilken Erstatning, saavel som Udgifterne ved Taxationen og Nedslagningen, afholdes af Statskassen.
- c. Naar der for større eller mindre Kredse (een eller flere Kommuner) maatte danne sig Foreninger af Kreatureiere med det Formaal at modvirke Udbredelsen af Tuberkeltæring blandt Hornkvæg, og naar det til den Ende i Vedtægterne for en saadan Forening er fastsat, at Medlemmerne paa bestemte Tider af Aaret skulle lade deres Dyr undersøge af en examineret Dyrlæge, at de Dyr, der ved et saadant Eftersyn befindes angrebne af Tuberkeltæring, ved Eierens Foranstaltning skulle nedslaaes, medmindre de afhændes til Slagtning, samt at Værdien af de nedslaaede Dyr erstattes Eierens af Foreningen — blive de til de ommeldte Dyrlægeundersøgelser, dog kun til to aarlig for hver Besætning, medgaaende Udgifter, beregnede efter Reglerne i denne Lovs § 16, igjennem den paagjældende Forening at udrede af Statskassen under Forudsætning af, at Foreningens Vedtægter have erholdt Indenrigsministerens Godkendelse, og at den underkaster sig de Forskrifter, der af den nævnte Minister maatte blive givne til Tilvebringelse af Sikkerhed for, at de anførte i Vedtægterne fastsatte Bestemmelser efterkommes.